

Kedves barátom!

Nagyon sajnálom: hogy regény nőmmel, fájdalmas-
érvetelen leveleket nem kövölhetem. Most előző-
törvényre, de nem lehet másképp; a multer elve-
tesz zavainkra vonatkozó passusa miatt el kell
hítoznom. Azt az ifjonyi gondolatot mindennap
olvasni mi egymás zemeiből, de nem zölünk;
Ő, tudja: hogy én tudom: mi gondol ő; én is
tudom, hogy tudja: mi gondolok én; de hallgatunk.
Máholnap 10 éve lesz: hogy levdessünk a földbe ke-
tük, arcia nem behéltünk róla, nem emlegessük őt,
nevei se mondjuk ki soha. Ján elfelejtés! Oh de-
hogy, dehogy! Te, hi leveleket var az ő persei-
jével zárod le: éines minden.

Tekintetű vágyunk kedves barátom!

En' hónapok óta, a jankai, fordulat s könyvebből's leg-
kevesebb jele nélkül zsuwidok. Mellem, hátsam
fáj: lábaim elvondorak; ifjonyi zivdobogás is
mell-lütlezi gyötör fajó, fulakzó legrészel. Hal-
laslan gyengesséssel potoli irgasorriag párosul;
amár pihenni, er mozogni képtes s mindresző
leheslenné váltik a másit miatt. Elforrángokam, vár
vágyok. Er a kéir, melletl én nekány is előt egy-egy
jácil kanyós erőzene hazafsonam kére: nagy

székesséssel emeli fel a gyámságos tanácsot.
Olvasni, írni, kártyázni, sőt a mások felolvasá-
sai hallgatni is kedvelni szokott. Mire gondolj:
én kesélyesen? egy napvágás a fölötbe, egy zeg
bevisse a falba, oly izonyi igazságos, ziv is
mell-tüskés korna elő: hogy tani öhve kellene nagy-
nom. Aztán hónapok óta nem hoztam el a zobát.
Láthat, hogy nem is gyámjásot: mennyire el va-
gyok jutra. Nem tudok sejjel, se nappal hová, mi-
re leuni. Maradékokat vartok verse a zsevedésmet,
magányos, s gyilkoló gondolataimnak.

Ime jön a kovács, merre van még, de már kirelt, aruán
a nyár is megiderit. Ha evőn addig tartana: va-
lami firdőbe kellene meunom; de mostan nincs; -
a múlt néhány hónap töltre lesz, e mostani jö-
vedelmeselem időben. Egy hang azt mondta: vész fel
széves vart add el tenyérnyi vasszombadar! az egész
s éles az ellő! a másit hang azt joggá: ne tedd! A-
dóssággal neherisened kireltben is nyomonlós s izonyi
helyesre a hátramaradókat; vagy hátramaradókat?
Idgen, maradókat; mert ez a hegény leány bréi is, e-
gilyen a mi leányunk lesz; nincs hová vonulnia; any-
ja Pimafombasbau sósz-aldónal tengeti élesre, az
az tengetre, ha volna sószosa. Zretszit, jó leány,
hegény gyenge, keseres nőmön sószac Legi).

Ime kedves barátom! egy vagyot, egy vagyunk! minden oldalról inség, lelki s testi nyomor. E korszak, ifjonyú kizárkú sifáradau, levelesu; el-
félémül, csügged a remény is beuam. Csak a
nég, a uig! ez az én okajratom.

Lásod, meg eddig folyvást magammal foglalkudau, pedig
nehé, parafszó, bejegző" az ilyen kivünel. Nem azt:
munka nem érvényes sebisen a bi. fájdalmasodas is,
jó fölötbe hull ide könyerek.

A kedves komámamnyu eretuduan szélesesen is a gyáfos
esetrül; a széleset zomoniak s meglepöl. "Mily
erős, magafos lélek egy gyereket-nöben! A vers,
ama nagy porra leve et; uga kép, zebb atig be-
keene, es igaz, es megrendisó". Kivünel sorsau
horz era hegyény nom is olvassa. Ustnem, mily
zomom funchoja a költő-apának! Birany kedves
barátom igazad vem! Beuam vele leppüel ritá-
gi bölseréggel vevé cynismussal: a nagy, bor-
szó pillanatorban, arra, a jobb felé fordul a
lélek s a gondolat.

Solac befelüel rólasol; a miu most álvándjandüel
érvisek: régu befelüel kórra már körsüel.
egy-egy lisolnok jelensécedes láva a lapóban,
megdöbhenek. Mi csinálnak hegyet? Horz

Lehet már mosé? Egyikünk egyes, másikunk
másik mind. Mosé már nem meunek te, men.....
De mosé még inkább lemeunek, men..... Szégyen

Mily élce is sors! Egyháznál zsevedéseinknél s nyomo-
sainknál fogva kell s lehet emlekeznünk! Horvá-
thi vélelés — a kijelölés körül — a folyó évi lesem-
ben saláttörési történet? Mily válságai arvia? Mily
válságai lehet aklona? De elég!

(László) fiátólól sötét írók. Néprelem azokról is
mily sötét lehet mosé a házas kánok sötét-
sége!

Beráim én is levelem. Kifáradtam megírásá-
ban. Lelekem sötét gyűlés nekem sötétlennel.

Milyen is hogyan lehet ennek vége?

Issem álszem meg beemereke kedve, hűremlen be-
sötét. Zivernéből ölellet munkájánál

Hauva, febr 23. 1866.

igaz hírem
Miskay